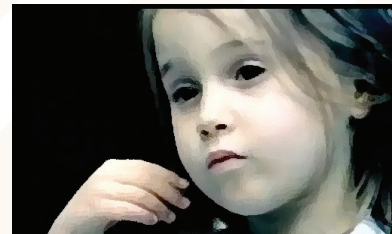

PER COMENÇAR...

Campaña contra el càncer infantil

Un anunci sobre el càncer infantil esdevé una preciosa paràbola sobre les obres de misericòrdia. Una nena, davant de la calvície del seu amic, vol "vestir" el seu cap pelat amb els seus propis cabells. En la seva innocència només veu el seu amic patint, però desconeix que és conseqüència de la quimioteràpia. No ens parla aquest gest espontani de les entranyes de misericòrdia que davant dels despulats del món hauriem de tenir tots?

CAMPAÑA CONTRA EL CANCER INFANTIL

ESTUDI DE L'EVANGELI

Paràbola del fill pròdig (Lc 15, 11-32)

Malgrat que aquest fragment de l'Evangeli és una paràbola, i per tant, no hi apareix la figura de Jesús. Malgrat tot, al ser una història, podem imaginar-nos molt bé l'escena, com si h estiguéssim presents. Mireu especialment la figura del fill petit, mireu com el seu engegament, el seu "error", el fa anar de mal en pitjor fins a perdre del tot la seva dignitat, expressada en anar a pasturar porcs, l'animal impur pels jueus, tant que ja creu que ni tan sols és pot anomenar fill.

Mireu com el Pare espera pacient, és la seva forma de corregir, no castiga ni reprèn, simplement està al costat del fill per acollir-lo amb amor, quan torna i el pot abraçar de nou. Fixeu-vos com el pare no el deixa parlar sinó que li retorna la seva dignitat vestint-lo: "porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies"

Aquí podríem contemplar quins són els nostres errors, quan ens apartem de la casa del Pare:

- ▶ Que em fa equivocar?
- ▶ Quins són els meus errors?
- ▶ Sóc el germà petit que em penso que anant a la meua en lloc de fer comunitat i sentir-me Església estaré millor? O sóc com el germà gran? Estic a l'Església però sempre criticant o animicament lluny de la proposta de vida plena que proposa l'Evangeli?

La correcció fraterna és, segurament, una de les obres de misericòrdia més difícil. A ningú li agrada que li diguin que s'equivoca:

- ▶ Sé acceptar les correccions que em podem fer?
- ▶ Tinc algun director espiritual o acompanyant que m'ajudi a avançar en el camí de la fe?

Corregir a l'altre, tampoc és fàcil. Digues les veritat i perdràs les amistats, diu la dita.

- ▶ Intento formar-me bé abans d'aconsejar els altres?
- ▶ Quan ho faig, ho faig amb delicadesa? Mira que diu el Papa Francesc: *corregir sense amor és com operar sense anestèsia.*

També aquest text de l'Evangeli et pot ajudar:

El germà que fa una ofensa (Mt 18,15-17)

Vestir el despulatat, és tornar la dignitat a una persona. Ho és del punta vista material, quan ens preocupem de que no li falti res d'allò que necessita per viure (roba, cada, educació...) i ho és de forma espiritual quan li recordem que per molt que es tingui si no es té a Déu, no és té res.

FES MISERICÒRDIA

Vestir al qui va despulatat

Quanta roba tens a l'armari? T'has fixat quants parells de sabates penses que necessites? Si només tenim dos peus... Si obres la mirada podràs adonar-te que hi ha persones que fins els falta allò necessari per cobrir-se: Has vist a les nostres fronteres? Segur tens prop alguna parròquia, pregunta quanta roba reparteixen al robar cada setmana. Has pensat en donar la roba que realment no et fa falta?

Corregir al qui s'equivoca

No tot és bo encara que estigui ben vist o fins acceptat socialment, el cristià ha de ser un apassionat per estimar i dur la salvació que Jesús ens ha donat; per això sortir o fer sortir de l'error en el que vivim és font d'alliberament i vida nova. El projecte home és una ONG per a la prevenció i tractament de les drogodependències, alcoholisme i ludopaties que promou la dignitat i autonomia de les persones. Ja coneixes? A Catalunya també tenim dos Comunitats del Cenacle que acompanyen joves a sortir de les addiccions concretes a partir de l'amistat, el treball i la pregària...saps on són? Segur que si coneixes algun amic teu que consumeix marihuana, l'animes a preguntar-li perquè ho fa i a implicar-te per que descobreixi un sentit nou a la vida? La humanitat necessita joves lliures...endavant!

MAXIMILIÀ KOLBE:

Número 16.670

Aquest va ser el número que els dirigents del camp de concentració d'Auschwitz li van adjudicar quan hi va ser internat com a presoner. Però qui era l'home que hi havia darrere d'aquest número uniformador i deshumanitzador? Hi trobem la història d'un polonès que va néixer el 1894, i que ja als 16 anys entrà a formar part de l'orde franciscana; un home dotat d'una gran intel·ligència: doctor en filosofia i en teologia; impulsat per un gran zel apostòlic: missioner al Japó i fundador de la Ciutat de la Immaculada (a 40 km de Varsòvia) i de diverses impremtes i publicacions (tant a Polònia com a Japó).

Durant la II Guerra Mundial els nazis van envair Polònia, van bombardejar la Ciutat de la Immaculada i el van empresonar a Auschwitz. A finals de juliol de 1941, un presoner es va escapar del camp, i com a represàlia, els oficials nazis van ajusticiar a 10 presoners com a càstig d'escarment; sorprenentment Maximilià es va presentar voluntari per suplir un dels escollits, ja que tenia esposa i fills. Els van deixar durant 3 setmanes en dejuni continuat, durant les quals ell celebrava quan podia l'eucaristia, i finalment, quan només restaven vius ell i dos més, varen ser assassinats i incinerats.

Ell, amb el seu amor i desprendiment va corregir en la mesura que podia, la barbàrie despietada del nazisme; ell amb la seva entrega va vestir d'amor i va restituir la vida d'aquell pobre presoner que fins i tot li volien robar la vida i deixar a la seva esposa viuda, i als seus fills orfes.

Aquest estiu, els peregrins catalans a la JMJ tindrem la sort de conèixer i pregar a la cel·la on va morir St. Maximilià Kolbe.

PREGÀRIA

Senyor Jesucrist,
Vós ens ensenyeu a ser misericordiosos com el Pare del cel
i ens heu dit que el qui us veu a vós veu el Pare
Feu-nos veure la claror de la vostra mirada i serem salvats.
La vostra mirada, plena d'amor:
alliberà a Zaqueu i a Mateu, de l'esclavitud del diner
a la dona adúltera i a Maria Magdalena
de buscar la felicitat tan sols en una criatura,
va fer plorar a Pere després que ell us hagués traït,
I va assegurar el Paradís al lladre penedit.
Feu que cadascú de nosaltres escoltem com a pròpia,
la paraula que adreçàreu a la samaritana:
«Si coneguessis el do de Déu»

Vós sou el rostre visible del Pare invisible,
del Déu que no manifesta mai tant la seva omnipotència
com quan perdona i es compadeix:
Feu que l'Església sigui el rostre visible de vós,
que sou el seu Senyor, ressuscitat i gloriós.

Vós heu volgut també que els vostres ministres
fossin revestits de feblesa

perquè es puguin compadir
dels qui viuen en la ignorància i en l'error:
Feu que els qui s'apropin a d'ells
se sentin esperats, estimats i perdonats per Déu.

Envieu el vostre Esperit
i consagreu-nos a tots en la seva unió
perquè el Jubileu de la Misericòrdia
sigui un any de gràcia del Senyor,
i la vostra Església pugui portar,
amb una renovat entusiasme,
la bona nova als pobres,
proclamar la llibertat als captius i als oprimits,
i donar la vista als cecs.

Us ho demanem
per intercessió de Maria, Mare de Misericòrdia,
a vós que viviu i regneu amb el Pare i en l'Esperit Sant,
pels segles dels segles. AMÉN.

Papa Francesc

**CANT. Felïços vosaltres els misericordiosos
Lloa el Senyor, ànima meva.**

MISERICÒRDIA:

La biga mestra de l'Església

Que a tots, creients i llunyans, pugui arribar el bàlsam de la misericòrdia com a signe del Regne de Déu que ja és present enmig de nosaltres.

"Pacient i misericordiós" és el binomi que sovint apareix en l'Antic Testament per descriure la natura de Déu.

Abans de la Passió, Jesús va pregar amb aquest Salm de la misericòrdia. Saber que Jesús mateix va pregar amb aquest Salm, el fa per a nosaltres els cristians encara

més important i ens compromet a incorporar aquesta tornada en la nostra oració de lloança quotidiana: "Perdura eternament la seva misericòrdia".

Amb la mirada fixa en Jesús i en el seu rostre misericordiós podem percebre l'amor de la Santíssima Trinitat. Aquest amor s'ha fet ara visible i tangible en tota la vida de Jesús.

Misericordiae Vultus 5, 6, 7 i 8

I per tu, què és la misericòrdia?

AQUEST ESTIU... A LA JMJ DE CRACÒVIA!

Estar a prop de Cracòvia, com farem nosaltres, vol dir també, conèixer una mica els llocs per on va viure i va fer vida un polonès insigne. Estem parlant de Karol Wojtyła, qui arribarà a ser, més tard, el Papa Joan Pau II. Ell va néixer a la població de Wadowice, el 1920. La seva mare va morir el 1929 i el seu pare el 1941. S'estigué fins els 18 anys, fins que marxà a Cracòvia a estudiar filologia i també teatre. Durant l'ocupació nazi, van tancar la universitat i treballà a una pedreta i a una fàbrica química i, sobretot, va evitar la deportació a Alemanya. Va amagar-se als soterranis de l'Arquebisbat de Cracòvia ja que estava fitxat per la Gestapo, perquè, entre altres coses, feia teatre patriòtic polonès que estava prohibit i ajudava famílies jueves. El 1942, d'amagat, començà teologia i ingressà al seminari clandestí. El 1946 fou ordenat sacerdot, també d'amagat. A partir de llavors se centra als voltants de Cracòvia en la seva feina pastoral, sempre a prop dels joves, entre altres coses, per la seva passió pel futbol. Fou professors del seminari de Cracòvia, a partir del 1954. El 1958 és ordenat bisbe auxiliar de Cracòvia i el 1962 arquebisbe. El 1978 serà anomenat Papa, amb 58 anys, el més jove del segle XX.

Un lloc que visitarem és la seva població natal Wadowice. Ens servirà per conèixer millor la vida de Karol Wojtyła, els anys que va forjar la seva personalitat. Podrem visitar l'església, on fou batejat, d'un estil molt habitual en aquella zona, la casa museu Joan Pau II, amb roba, objectes personals seus, i on cal destacar, especialment, l'equipament esportiu de la seva joventut. I sobretot, mengeu els pastissos que Karol i els seus amics menjaven a la pastisseria del centre del poble. Avui, la pastisseria ja no existeix, però els pastissos sí, són molt populars. Recordeu: demaneu un Kremówka, ja veureu què bons.

